

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

На основу чланова 65. и 72. Закона о високом образовању, чланова 69, 70. и 72. Закона о научноистраживачкој делатности, чланова 7. и 12. Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, чланова 13, 48. и 53. Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и прелиминарне листе по Позиву талентованим младим истраживачима – студентима докторских академских студија за учешће на научноистраживачким пројектима у 2019 и одлуке Наставно-научног већа којом је именована комисија за припрему реферата за избор Слађана Ранкића у истраживачко звање – истраживач-приправник, Комисија у саставу: проф. др Драган Р. Симић, проф. др Филип Ејдус и проф. др Немања Џуверовић подноси Већу следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Основни биографски подаци

Слађан Ранкић је рођен 1992. године у Бијељини, Република Српска, Босна и Херцеговина. У Бијељини је завршио гимназију Филип Вишњић, друштвено-језички смер, 2011. године. Исте године је уписао Факултет политичких наука. Дипломирао је 2015. године на Факултету политичких наука, смер међународне студије, просечном оценом 9,44. Уписао је Регионалне мастер студије мира на Факултету политичких наука 2015. године, а мастер рад на енглеском језику, под насловом *Constructing the Self and Other-The Case of Elite Discourse in Bosnia and Herzegovina*, успешно је одбранио 2018. године, завршивши Регионалне мастер студије мира са просечном оценом 9,13. Исте године је на Факултету политичких наука уписао докторске студије политикологије – међународне и европске студије, где тренутно похађа курсеве на првој години. Тренутно се бави темама градње националног идентитета (с нагласком на Балкан), групног идентитета на интернету и национализма у савременом добу.

Педагошки и истраживачки рад

Слађан Ранкић је мастер рад насловљен на енглеском *Constructing the Self and Other-The Case of Elite Discourse in Bosnia and Herzegovina*, одбранио 2018. са највишом оценом. У раду је настојао да на основу анализе дела одабраних чланова српске и бошњачке елите, користећи махом конструктивистички приступ и методу дискурзивних сусрета, идентификује сличности унутар и између националних дискурса двеју заједница. Аутори су бирани као представници трију генерација у односу на Одбрамбено-отаџбински/Грађански рат у Босни и Херцеговини 1992-1995: предратне, ратне и послератне генерације аутора (у смислу времена политичког и/или академског деловања). Аутор је анализираних ауторе поделио у „дискурзивне парове“-припадници две различите нације, али индивидуе са упоредивим политичким и академским биографијама; у складу са методом дискурзивних сусрета, како би сличност супротстављених дискурса била јаснија. Циљ је био да се умањи утицај других варијабли изван самог дискурса на анализу. Анализирани су ставови аутора по питању неколико конфликтних тема где се српски и бошњачки дискурс срећу: порекло Сопства и Другости; природа средњовековне босанске државе, цркве и народа; природа османске власти; природа аустријске власти и карактер владавине Бенјамина Калаја; карактер српских и босанских устанака и буна у 19-ом веку; Аграрно питање; природа две Југославије; ставови о оба светска рата; виђење Југословенског и Босанског грађанског рата; однос Запада према Сопству и Другом; улога религије у формирању националног идентитета; национална припадност кључних историјских личности; тежина жртве Сопства и геноцида који је над њим починио Други у односу на Холокауст. Што се последње тачке тиче, аутор закључује да обе стране пледирају на сапатништво са Јеврејима због наводно упоредивог историјског искуства, док се Други оптужује за антисемитизам. Аутор је изнео мишљење, на основу извршене анализе, да постоји кохерентност и конзистентност ставова о Сопству и Другом међу анализираним ауторима, те да је виђење Другог сасвим јасно непријатељско и конститутивно за Сопство. Аутор истиче да су српски и бошњачки дискурс (анализираних аутора) „слике у огледалу“, односно да су теме и ставови паралелни, али инверзни, где геноцидан Други и херојска жртва Сопства, мењају улоге у дискурсима двају група аутора.

Слађан Ранкић је учествовао на више курсева и семинара. Издвајамо летњу школу „Rethinking Politics of Diversity“ на Филозофском факултету Универзитета у Риједи. Такође, био је и део групе студената, асистената и професора Факултета политичких наука на заједничком пројекту Универзитета Хумболт из Берлина и Универзитета у Београду која је учествовала на пројекту „Демаркација и превазилажење граница са/у Југоисточној Европи“. Похађао је програм „Примењена дипломатија“ 2014/2015. Сам програм је организован од стране Европског покрета и Фридрих Еберт Штифтунга.

На крају додајемо да Слађан Ранкић течно говори енглески језик и да се служи немачким језиком.

* * *

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је закључила да се ради о квалитетном кандидату који је у досадашњем раду показао научно-истраживачке могућности и стога предлаже Наставно-научном већу Универзитета у Београду - Факултета политичких наука да Слађана Ранкића изабере у научно звање истраживач-приправник.

У Београду, 21. јануара 2019. године

Комисија:

проф. др Драган Р. Симић
Редовни професор
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. др Филип Ејдус
Ванредни професор
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. др Немања Џуверовић
Ванредни професор
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука